

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6Cb/67/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106223840
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2106223840.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou, v právnej veci navrhovateľa: BYVA, s.r.o., so sídlom Hurbanova 21, Piešťany, IČO: 34 100 938, právne zastúpeného JUDr. Milanom Kuhajdom, advokátom so sídlom Vajanského 54, Piešťany, proti odporcovi: Mgr. Jozef Gurway, bytom Teplická 58, Piešťany, zastúpeného JUDr. Ing. Igorom Hudobom, advokátom Advokátskej a správcovskej kancelárie Perspecta Legal, s.r.o. , Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 36 668 745, o zaplatenie 1.953,99 eur (pôvodne 58.866 Sk) s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.503,54 eur spolu
- s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do 07.12.2006, a zo sumy 866,40 eur od 08.12.2006 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1.087,57 eur od 08.12.2006 do zaplatenia,

a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II.

Vo zvyšku súd návrh v časti úrokov z omeškania zamietá.

III.

O trovách konania sú rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodne žalovaným návrhom doručeným dňa 03.10.2006, domáhal zaplatenia sumy 1.953,99 eur (58.866 Sk) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.06.2006 do zaplatenia titulom neuhradenej časti faktúry č. XXXX/XX, ktorou odporcovi vyfakturoval cenu vykonaného diela podľa Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania.

Dňa 08.12.2010 podal navrhovateľ voči odporcovi ďalšiu žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1.200,96 eur titulom úrokov z omeškania za neuhradenú faktúru č. XXXX/XX, ktorá suma bola vypočítaná ako 0,05% denne z dlžnej sumy 1.954 eur za obdobie od 10.06.2006 do 30.11.2010. Tieto dve veci súd spojil na spoločné konanie, vedené pod sp. zn. 6Cb/67/2008.

Na pojednávaní dňa 04.04.2013 súd na návrh navrhovateľa pripustil zmenu návrhu tak, že predmetom konania zostala povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.953,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur (187.765,- Sk - pôvodne dohodnutá cena diela) a náhrady trov konania (bez uvedenia dátumu odkedy- dokedy žiada úroky z omeškania).

Odporca žiadal žalobu zamietnuť, keď tvrdil, že celková suma za vykonané stavebné práce mala byť stanovená po úplnom premeraní fasádnej omietky, čo ale navrhovateľ nerešpektoval, fakturoval bez jej premerania a cenu nadhodnotil, takže táto nezodpovedá rozsahu vykonaných stavebných prác. Odporca bol toho názoru, že suma 5.145,06 eur (155.000,- Sk), ktorú odporca navrhovateľovi za dielo doposiaľ zaplatil, zodpovedá rozsahu skutočne vykonaných prác. Odporca si podľa jeho tvrdenia dal vyhotoviť posudok znalca, ktorý stavebné práce ohodnotil a skonštatoval, že vykonané práce nemôžu prekročiť sumu 135.000,- Sk, preto odporca v rámci vzájomného návrhu žiadal zaviazat' navrhovateľa zaplatiť mu 20.000 Sk a nahradit' trovy konania. Súd toto podanie odporcu neposúdil ako vzájomný návrh ale iba ako obranu proti návrhu (§ 98 O.s.p.).

Po vykonanom dokazovaní súd žalobe vyhovel rozsudkom zo dňa 23.04.2013 v časti o zaplatenie istiny 1.953,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 10.06.2006 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol s odôvodnením, že neskôr žalované úroky z omeškania sú premlčané. Odporca napadol rozsudok v celom rozsahu a žiadal žalobu v celosti zamietnuť. Krajský súd v Trnave v odvolacom konaní potvrdil rozsudok v časti uloženej povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi istinu 450,45 eur a v ostatnej časti istiny rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa s odôvodnením, že priznanie zvyšnej žalovanej istiny bolo súdom prvého stupňa nesprávne právne kvalifikované a pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto sú premlčané iba čiastočne.

V zmysle rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 6Cb/67/2008 zo dňa 23.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 21Cob/194/2013-2018 zo dňa 25.03.2014 bola teda doposiaľ navrhovateľovi právoplatne priznaná suma 450,45 eur titulom navýšenia ceny diela v súvislosti s potrebou vykonať tie činnosti, ktoré neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy a neboli zahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia) a predmetom konania zostalo zaplatenie žalovanej sumy 1.503,54 eur (1.953,99 - 450,45) , ktorá v súčasnosti predstavuje jednak nedoplatok faktúry č. XXXX/XX vo výške 1.087,57 eur (ako rozdiel medzi pôvodne dohodnutou 187.765,- Sk a reálne z toho zaplatenou sumou odporcom 155.000,- Sk) a jednak cenu vykonaných prác navyše 415,95 eur.

Dňa 19.06.2014 požiadal navrhovateľ o pripustenie zmeny žaloby tak, že predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1.503,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do zaplatenia, ako aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur od 08.12.2006 do zaplatenia a náhrada trov konania. Súd túto poslednú zmenu návrhu pripustil uznesením č.k. 6Cb/67/2008-231 zo dňa 19.06.2014.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a ich zástupcov, ich písomnými podaniami, oboznámením sa s listinnými dôkazmi najmä zmluvou o dielo zo dňa 18.04.2006, rozpočtom stavebných prác a materiálov zo dňa 03.04.2006, faktúrou č. XXXX/XX, súpisom vykonaných stavebných prác, výzvou na zaplatenie faktúry, výpočtom a skutočným zameraním plôch fasády, osvedčením pre výkon činnosti stavbyvedúceho, porovnaním nárastu ceny stavebných prác medzi rozpočtom (ponukou) a súpisom skutočne vykonaných prác, znaleckým posudkom X.. O. F. č. 45/2011, ako aj obsahom celého spisového materiálu, doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom a zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 uzavretej podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, mal navrhovateľ ako zhotoviteľ vykonať pre odporcu ako objednávateľa úpravu čelnej fasády polyfunkčného domu na Teplickej ulici č. 58 v Piešťanoch. Cena diela bola určená na základe cenovej ponuky zo dňa 03.04.2006 vo výške 6.232,66 eur (187.765 Sk) vrátane DPH s tým, že táto nie je konečná a bude upresnená podľa skutočne vykonaných prác. V bode 11 zmluvy sa strany dohodli, že pokiaľ bola cena určená na základe rozpočtu, z ktorého vyplýva, že sa nezaručuje jeho úplnosť, môže sa zhotoviteľ domáhať primeraného zvýšenia ceny, ak sa pri vykonávaní diela objaví potreba činností nezahrnutých do rozpočtu, pokiaľ tieto činnosti neboli predvídateľné v čase uzatvorenia zmluvy. Začiatok prác bol dohodnutý na 19.04.2006 a ukončenie 05.05.2006.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ dielo vykonal riadne a včas a toto odporcovi vyfakturoval faktúrou č. XXXX/XXX vo výške 7.099,05 eur (213.866,- Sk) zo dňa 02.06.2006, splatnou dňa 09.06.2006. Rovnako nebolo sporné, že odporca počas vykonávania diela priebežne poskytoval navrhovateľovi zálohové platby, celkovo spolu zaplatil 155.000,- Sk. Nebolo sporné ani to, že navrhovateľ

po skončení diela doručil odporcovi faktúru spolu so súpisom vykonaných stavebných prác, odporca však doposiaľ neuhradil rozdiel medzi faktúrovanou sumou a výškou poskytnutých zálohových plnení, ktorý predstavuje žalovanú sumu 58.866,- Sk (1.953,99 eur).

Navrhovateľ v konaní uviedol, že Zmluva o dielo bola uzavretá po predložení cenovej ponuky odporcovi na požadované práce (rozpočet zo dňa 03.04.2006), navrhovateľ dohodnuté dielo vykonal, pričom oproti dohodnutej cene došlo k navýšeniu rozpočtu o činnosti, ktoré neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy a neboli zahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia). Mimo toho vykonal pre odporcu tiež práce navyše, ktoré si odporca objednal (všetky klampiarske práce, nátery balkónov, obklad vstupných dverí, úprava fasády výkladov). Zmluvné strany mali v zmluve dohodnuté, že cena za zhotovenie diela bude určená podľa celkovej výmery fasády a objednávateľ sa zaväzuje na vlastné náklady zabezpečiť vymeranie rozmerov fasády z uličnej strany autorom projektu. Podľa vyjadrenia navrhovateľa odporca vymeranie fasády neuskutočnil napriek výzvam navrhovateľa a preto mu navrhovateľ fakturoval cenu vykonaných prác podľa vlastného premerania. Toto premeranie vykonal konateľ navrhovateľa Q. N., ktorý je členom Komory stavebných inžinierov a podľa navrhovateľa bolo vykonané bezvadne a objektívne, o čom svedčia jeho výpočty a merania, na základe ktorých dospel k účtovanej cene prác. Predložil súdu tiež celkovú rekapituláciu vyfaktúrovaných prác a cien, kde z porovnania pôvodného rozpočtu a súpisu skutočne vykonaných prác je podľa navrhovateľa zrejmé, ktoré práce boli skutočne vykonané lacnejšie a kde vznikol nárast ceny. Takto je vidieť, že nárast ceny oproti pôvodnému rozpočtu vznikol použitím lešenia a realizovaním pôvodne neplánovaných klampiarskych prác, obkladania vstupu do budovy, a tak isto aj z dôvodu keramických obkladov a náterov, ktoré boli vykonané, hoci pôvodne sa s nimi nepočítalo a tieto si odporca objednával priebežne počas vykonávania diela. Nárast ceny nebol teda spôsobený účtovaním väčšej výmery fasády ako uvádza odporca, ale navýšením nákladov, ktoré neboli predvídané v rozpočte a vykonaním prác navyše, ktoré si odporca dodatočne objednal.

Odporca v konaní uviedol, že titulom zálohových platieb zaplatil celkovo 155.000 Sk (5.145,06 eur) a cena vykonaného diela nepresahuje výšku ním doposiaľ zaplatených zálohových platieb. Pokiaľ mu navrhovateľ vyfakturoval cenu vyššiu, táto nie je ničím podložená. Žiadal, aby súd do konania pribral znalca, ktorý premerá fasádu a posúdi skutočnú cenu vykonaných prác.

V zmysle záverov odvolacieho súdu bol ustanovený v konaní znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností a hodnoty stavebných prác, X.. O. F., ktorý vykonal zameranie fasády v spolupráci s geodetom za použitia laserového meracieho zariadenia a posúdil hodnotu vykonaných prác. Vo svojom posudku č. 45/2011 zo dňa 21.06.2011 vyslovil záver, že nárast ceny diela oproti zmluve o dielo bol spôsobený a) zhotovením klampiarskych konštrukcií, b) nátermi kovových a klampiarskych konštrukcií, c) opravou ostenia výkladcov, d) aplikovaním náhradného riešenia lešenia za lávku, e) aplikáciou čl. 11 Zmluvy o dielo, kedy bol vykonaný odpočet a prípočet prác a dodávok materiálov na základe skutočne vykonaných prác podľa merania navrhovateľa. Rozsah skutočne vykonaných prác je uvedený v rozpočte, ktorý je prílohou znaleckého posudku a znalec ich cenu ustálil na 210 000,- Sk (6.970 eur) vrátane DPH. Cena prác fakturovaná odporcom zodpovedá obvyklým cenám v danom čase a mieste - znalcom zistená cena podľa cenníka Cenkos r. 2006 je 217.304,60 Sk s DPH, pričom navrhovateľ fakturoval vo výške 213.866,30 Sk s DPH.

Podľa § 536 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

Podľa § 546 ods. 1 Obch. zák. objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

Podľa § 547 ods. 1a 2 Obch. zák. na výšku ceny nemá vplyv, že cena bola určená na základe rozpočtu, ktorý je súčasťou zmluvy alebo ho objednávateľovi oznámil zhotoviteľ do uzavretia zmluvy. Ak však bola cena určená na základe rozpočtu, ohľadne ktorého zo zmluvy vyplýva, že sa nezaručuje jeho úplnosť, môže sa zhotoviteľ domáhať primeraného zvýšenia ceny, ak sa pri vykonávaní diela objaví potreba činností nezahrnutých do rozpočtu, pokiaľ tieto činnosti neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 547 ods. 3 Obch. zák., ak cena bola určená na základe rozpočtu, ktorý sa podľa zmluvy považuje za nezáväzný, môže sa zhotoviteľ domáhať, aby sa určilo zvýšenie ceny o sumu, o ktorú nevyhnutne prevýši náklady účelne vynaložené zhotoviteľom, náklady zahrnuté do rozpočtu.

Podľa § 547 ods. 4 Obch. zák., ak objednávateľ nesúhlasí so zvýšením ceny, určí jej zvýšenie súd na návrh zhotoviteľa.

Podľa § 547 ods. 5 Obch. zák., objednávateľ môže bez zbytočného odkladu odstúpiť od zmluvy, ak zhotoviteľ požaduje zvýšenie ceny podľa odsekov 2 a 3 o sumu, ktorá presahuje o viac ako 10 % cenu určenú na základe rozpočtu. V tomto prípade je objednávateľ povinný nahradiť zhotoviteľovi časť ceny zodpovedajúcu rozsahu čiastočného vykonania diela podľa rozpočtu.

Podľa § 547 ods. 6 Obch. zák. zhotoviteľovi zaniká nárok na určenie zvýšenia ceny podľa odsekov 2 a 3, ak neoznámí potrebu prekročenia rozpočtovanej sumy a výšku požadovaného zvýšenia ceny bez zbytočného odkladu po tom, čo sa ukázalo, že je nevyhnutné prekročenie ceny, ktorá bola určená na základe rozpočtu.

Podľa § 548 ods. 1 Obch. zák., objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo zo zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

Podľa § 549 ods. 1 Obch. zák., ak sa strany po uzavretí zmluvy dohodnú na obmedzení rozsahu diela a ak nedojednávajú jeho dôsledky na výšku ceny, je objednávateľ povinný zaplatiť len cenu primerane zníženú; ak sa týmito spôsobom dohodnú na rozšírení diela, je objednávateľ povinný zaplatiť cenu primerane zvýšenú.

Podľa § 272 ods. 1 Obch. zák., zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

Podľa § 272 ods. 2 Obch. zák. ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe písomnej Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 vznikol medzi účastníkmi na základe ich dohody obchodnoprávny vzťah upravený ustanoveniami § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Zo zmluvy vyplývala navrhovateľovi povinnosť zhotoviť v určitom termíne dielo, špecifikované v tejto zmluve o dielo a dielo odovzdať odporcovi. Odporcovi vznikla povinnosť dielo prevziať a zaplatiť cenu diela. Pre vzťahy neupravené zmluvou sa dohodli, že sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Zmluvné strany dohodli cenu diela sumou 187.765,10 Sk vrátane DPH na základe rozpočtu zo dňa 03.04.2006 s tým, že táto bude upresnená podľa skutočne vykonaných prác (bod 3 zmluvy). Odporca si v zmluve vymienil, aby cena za zhotovenie diela bola určená podľa celkovej výmery fasády, ktorej zameranie sa zaviazal zabezpečiť na vlastné náklady, čo však neurobil. Odporca potvrdil, že navrhovateľ vykonal pre neho dohodnuté dielo a on dielo prevzal. Navrhovateľ preto cenu fakturoval podľa skutočne vykonaných prác a na základe vymerania fasády, ktoré vykonal on sám. Cenu diela podľa faktúry č. 2006/10 na sumu 213.866 Sk odporca odmietol uhradiť, keď tvrdil, že cena diela nepresahuje sumu 155.000 Sk, zaplatenú ním už na preddavkoch. Rozdiel medzi fakturovanou cenou a doposiaľ zaplatenou sumou predstavuje 58.866 Sk, t.j. 1.953,99 eur (213.866 - 155.000), čo je žalovaná suma.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že okrem prác, ktoré boli dohodnuté v Zmluve o dielo zo dňa 18.04.2006, vykonal navrhovateľ pre odporcu aj ďalšie práce, ktoré mu odporca neskôr zadal. Vznikla tu teda požiadavka na rozdielne plnenie z vecného aj finančného hľadiska oproti tomu, čo bolo predmetom pôvodnej zmluvy. Súd v zmysle záverov odvolacieho súdu skúmal, či táto situácia bola riešená uzatvorením dodatku k zmluve, alebo zadaním novej zákazky v ústnej zmluve o dielo, ktorej predmetom by boli dodatočné plnenia.

Zmluva o dielo sa môže uzavrieť v písomnej forme, alebo v ústnej forme, keďže nepatrí medzi zmluvné typy, pri ktorých sa na ich platnosť vyžaduje uzavretie v písomnej forme. Písomnú Zmluvu o dielo uzavreli účastníci dňa 18.04.2006, z tejto zmluvy vyplývala navrhovateľovi povinnosť zhotoviť v určitom termíne dielo, špecifikované presne v tejto zmluve a dielo odovzdať odporcovi a odporcovi vznikla povinnosť dielo prevziať a zaplatiť dohodnutú cenu diela (ktorú bolo možné primerane zvýšiť v prípade objavenia

sa potreby činností nezahrnutých do rozpočtu, ktoré neboli predvídané). Následne si odporca objednal u navrhovateľa ďalšie práce (nátery kovových konštrukcií, opravy ostenia výkladcov a klampiarske práce) okrem pôvodne dohodnutého rozsahu prác v Zmluve o dielo zo dňa 18.04.2006 a navrhovateľ súhlasil s ich zhotovením. Tieto práce neboli ale premietnuté do Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 formou písomného dodatku, takže k zmene- rozšíreniu diela nedošlo, pričom ústna zmena Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 v zmysle ust. § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka (ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne) v spojení s ust. § 263 ods. 1 Obch. zák. neprichádzala do úvahy. Podľa článku 22 Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006 sa strany dohodli, že všetky zmeny alebo doplnky k tejto zmluve musia mať písomnú formu.

Keďže v uvedenom prípade nešlo o rozšírenie predmetu Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006, súd skúmal, či tieto ďalšie práce sa stali predmetom novej zmluvy o dielo, ktorá bola medzi účastníkmi dohodnutá ústne. Podstatnými náležitosťami zmluvy o dielo sú jednak dohoda o predmete plnenia, jednak dohoda o cene a napokon záväzok objednávateľa túto cenu zaplatiť. Dokazovaním bolo zistené, že na to, aby objednávkou prác naviac vznikla nová zmluva o diele medzi účastníkmi, chýbala podstatná náležitosť, ktorou je dohoda o cene. K dohode o cene na účely konkretizovania podstatnej náležitosti zmluvy, t.j. povinnosti zaplataenia ceny, môže dôjsť v podstate tromi spôsobmi: buď si zmluvné strany dohodnú určitú cenu, alebo sa zmluvné strany dohodnú na spôsobe určenia ceny (napr. ak v čase uzavretia zmluvy nemajú dostatok poznatkov na dohodu o konkrétnej cene), alebo strany výslovne prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez dohody o cene. Na platnosť takéhoto prejavu je potrebné, aby ho zmluvné strany prejavili výslovne. Ako však z dokazovania vyplynulo, cena v prípade objednaných ďalších prác nebola dohodnutá ani konkrétnou sumou, ani sa nedohodli na spôsobe určenia ceny a napokon ani nebolo ničím preukázané, že by obe zmluvné strany boli urobili výslovný prejav o tom, že zmluvu chcú uzavrieť bez cenovej doložky. Odporca v konaní výslovne poprel, že by bolo došlo k uzavretiu ďalšej (ústnej) zmluvy o dielo a jej existenciu netvrdil ani navrhovateľ. Z výpovedí účastníkov vyplynulo, že ich dohoda o týchto prácach sa obmedzila v podstate len na to, že odporca navrhovateľa požiadal, aby zároveň urobil aj tieto ďalšie presne zadefinované práce, navrhovateľ súhlasil a o cene sa vôbec nijakým spôsobom nedohodli. Nebola teda preukázaná existencia ani písomného dodatku k Zmluve o dielo zo dňa 18.04.2006 (obe strany výslovne na pojednávaní dňa 04.08.2014 uviedli, že žiadny dodatok k zmluve nikdy nepodpísali), ani existencia osobitnej ústnej zmluvy o dielo na práce naviac, sú však naplnené zákonné predpoklady pre vznik nároku na bezdôvodné obohatenie, pretože navrhovateľ okrem prác, dohodnutých v Zmluve o dielo, pre odporcu preukázateľne vykonal ďalšie práce, tieto mu odovzdal, odporca ich prevzal, ale za ne nezaplatil. V prípade prác naviac navrhovateľ plnil odporcovi bez právneho dôvodu a žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Inštitút bezdôvodného obohatenia Obchodný zákonník nepozná, pričom ide o obchodnoprávny vzťah, keďže vznikol medzi podnikateľmi v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou. Na jeho obchodnoprávnej povahy nič nemení ani skutočnosť, že sa naň v dôsledku absencie právnej úpravy v Obchodnom zákonníku bude aplikovať právna úprava Občianskeho zákonníka týkajúca sa bezdôvodného obohatenia.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Obch. zák. právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 6 Obch. zák. zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 Obč. zák., musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 457 Obč. zák., ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že cena diela, ktorú fakturoval navrhovateľ vo výške 213.866,30 Sk s DPH (za dielo dohodnuté v Zmluve o dielo zo dňa 18.04.2006 vrátane prác navyiac), zodpovedá obvyklým cenám v danom čase a mieste. Znalec fasádu odbornými postupmi premeral a zistil, že nárast ceny oproti rozpočtu nebol spôsobený nesprávnym premeraním, ale navýšením ceny diela v súvislosti s potrebou vykonať tie činnosti, ktoré neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy a neboli zahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia), takéto nepredvídateľné okolnosti a s tým súvisiace navýšenie ceny aj bolo v zmysle bodu 11 zmluvy o dielo zmluvne ošetrené. Ďalší dôvod navýšenia faktúry vychádzal z fakturovania navyiac prác, objednaných dodatočne. Navyiac práce predstavovali spolu hodnotu 12.531 Sk vrátane DPH, ostatná časť fakturovanej ceny sa vzťahovala k prácam dohodnutým v Zmluve o dielo a zahŕňala v sebe tiež navýšenie oproti dohodnutej cene vo výške 13.570,30 Sk, čo predstavuje 7,227 % z pôvodne dohodnutej ceny diela, spôsobené navýšením nákladov v súvislosti s opravou bočnej strany fasády, kedy musela byť použitá drahšia látka oproti pôvodne zamýšľanému a lacnejšiemu variantu - lešeniu.

Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi práce navyiac spoločne s cenou za dielo podľa písomnej Zmluvy o dielo a to v tej istej faktúre č. XXXX/XX zo dňa 02.07.2006, znejúcej na sumu 213.866,- Sk. Keďže odporca mu zaplatil na zálohách iba 155.000,- Sk a viac zaplatiť odmietal, navrhovateľ ho žaloval o zaplatenie doplatku fakturovanej ceny vo výške 58.866,- Sk. Takto žalovaná suma pozostávala z: 1/ doplatku za cenu diela vykonaného podľa Zmluvy o dielo zo dňa 18.04.2006, vrátane navýšenia ceny o činnosti, nepredvídateľné v čase uzavretia zmluvy a nezahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia) vo výške 46.335 Sk (1.538,04 eur) 2/ vydania bezdôvodného obohatenia za práce navyiac vykonané z neplatného právneho úkonu (keďže nebola uzavretá vzhľadom na absenciu základných náležitostí nová zmluva o dielo) vo výške 12.531 Sk (415,95 eur).

Pokiaľ ide o žalovaný doplatok za cenu diela podľa Zmluvy o dielo vo výške 46.335 Sk (1.538,04 eur), z neho už súd priznal právoplatne sumu 13.570,30 Sk (450,45 eur) ako sumu navýšenia ceny diela v súvislosti s potrebou vykonať tie činnosti, ktoré neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy a neboli zahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia) a z ceny diela teda predmetom konania zostalo zaplatenie zvyšku vo výške 1.087,59 eur (1538,04 - 450,45), ktorú sumu v zmysle vyššie vykonaného dokazovania súd posúdil ako dôvodnú, pretože navrhovateľ fakturoval v zmysle zmluvných dojednaní. Cena bola určená na základe rozpočtu, ohľadne ktorého zo zmluvy vyplýva, že sa nezaručuje jeho úplnosť, a navrhovateľ má právo žiadať primerané zvýšenie ceny jednak v závislosti od zistenia skutočne vykonaných prác po premeraní fasády a jednak z dôvodu potreby vykonať činnosti, nezahrnuté do rozpočtu. Z dokazovania súd uzavrel, že navrhovateľ fakturoval v zmysle Zmluvy o dielo a ničím sa nepreukázalo tvrdenie odporcu, že ním fakturovaná cena diela bola neprimerane vysoká alebo nadhodnotená. Navrhovateľ má preto právo na zaplatenie celej fakturovanej ceny za dielo vykonané podľa Zmluvy a to vo výške 201.335 Sk, z ktorej sumy mu odporca zaplatil iba 155.000 Sk a ďalšia časť vo výške 13.570,30 eur mu už bola právoplatne súdom priznaná, preto k zaplateniu zostáva suma 32.764,70 Sk (1.087,59 eur), ktorú sumu súd uložil odporcovi zaplatiť mu.

Pokiaľ ide o žalované vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 12.531 Sk (415,95 eur), aj v tejto časti súd posúdil žalobu ako dôvodnú, pretože v uvedenom prípade k vráteniu plnenia, spočívajúceho prevažne vo výkonoch nemôže dôjsť, je teda namieste peňažná náhrada, ktorá by mala zodpovedať ekonomickej hodnote bezdôvodného obohatenia. Na účely určenia hodnoty bezdôvodného obohatenia poslúžili súdu závery znaleckého dokazovania, v ktorom znalec zistil presný rozsah prác navyiac a určil ich obvyklú cenu pričom konštatoval, že odporcom fakturovaná cena je obvyklá. Takto zistenú obvyklú cenu vykonaných prác možno považovať za výšku protihodnoty, ktorú odporca mal poskytnúť navrhovateľovi za vykonanie týchto prác.

Vychádzajúc z takto vykonaného vyhodnotenia zisteného stavu súd posúdil žalobu v časti žalovanej istiny ako dôvodnú a priznal navrhovateľovi zostávajúcu istinu v celom rozsahu vo výške 45.295 Sk (1.503,54 eur) priznal ako súčet zostávajúcej ceny dohodnutého diela aj bezdôvodného obohatenia. Podľa § 324ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák., ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie,

než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, sa použije počas celého tohto polroka.

Navrhovateľ sa domáhal úrokov z omeškania od 10.06.2006 do zaplatenia pôvodne vo výške 5% ročne, a až žalobou došlou 08.12.2010 rozšíril návrh aj o úroky vo výške 0,05% denne. Na pojednávaní dňa 04.04.2013 rozšíril žalobu aj o úroky z omeškania v uvedenej výške zo sumy istiny 6.232,65 eur, oproti dovtedy žalovaným úrokom z istiny 1.953,99 eur. Podľa poslednej zmeny žalobného návrhu, navrhnutej na pojednávaní dňa 19.06.2014, pripustenej uznesením z toho istého dňa sa domáhal úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur od 08.12.2006 do zaplatenia.

V súdenom prípade celá žalovaná suma predstavovala 1.953,99 eur (58.866 Sk), avšak z toho bolo treba osobitne skúmať výšku úroku omeškania a počiatok omeškania týkajúce sa dlžnej ceny diela podľa Zmluvy o dielo vo výške 1.538,04 eur a osobitne týkajúce sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 415,95 eur.

Žalobu v časti žalovaného úroku z omeškania zo sumy 6.232,65 eur (187.765 Sk ako predbežne dohodnutej ceny diela podľa rozpočtu) odôvodnil navrhovateľ tým, že hoci odporca časť tejto ceny vo výške 155.000 Sk zaplatil včas, podľa čl. 19 Zmluvy o dielo "strany sa dojednali na vzájomnom práve na úroky z omeškania vo výške 0,05% denne z ceny dojednanej za vykonanie celého diela..." S týmto názorom navrhovateľa súd nesúhlasí s poukazom na ust. § 369 Obchodného zák., ktoré jasne uvádza, že "ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania ...", pričom podľa § 263 ods. 1 Obchodného zák. § 369 patrí medzi tie ustanovenia, od ktorých sa zmluvné strany nemôžu odchýliť, alebo ho vylúčiť. Preto v tejto časti treba považovať dohodu účastníkov za absolútne neplatnú pre jej rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka a preto súd za použitia ust. § § 41 Občianskeho zákonníka vyhodnotil tú časť čl. 19 Zmluvy, v ktorej sa účastníci dohodli na úroku z omeškania za vykonanie celého diela za neplatnú, s tým, že považoval za dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% denne z nezaplatenej sumy v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania za obdobie od 10.06.2006 do 08.12.2006, vzniesol odporca námietku premičania vo výške, v ktorej úrok z omeškania presahuje pôvodne žalovaný úrok, keďže ostatné úroky žaloval až dodatočne 08.12.2010.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 Obch. zák. právo sa premlí uplynutím premičacej doby ustanovenej zákonom. Premičaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 cit. zák., premičaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premičanie po uplynutí premičacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 cit. zák., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premičacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 cit. zák., pri práve na plnenie záväzku plynie premičacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premičacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 cit. zák., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premičacia doba štyri roky.

Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu vzniká jednorazovo v deň, kedy sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku a týmto dňom začína plynúť premičacia lehota, ktorej uplynutím sa právo premlí. V prípade dôvodne uplatnenej námietky premičania týkajúcej sa istiny možno veriteľovi priznať úroky z omeškania len do okamihu, ku ktorému je istina premičaná. V súdenom prípade sa odporca dostal do omeškania so zaplatením nedoplatku ceny diela v deň márneho uplynutia splatnosti faktúry č. XXXX/XXX, t.j. dňa 10.06.2006. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia,

aj bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Ak tento dlh, spočívajúci v povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, s ktorého riadnym a včasným nesplnením spája zákon ako dôsledok vznik omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania. V tomto prípade súd mal za to, že splatnosť tohto plnenia nastala po odovzdaní vykonaných prác odporcovi (ktorý sa ich prevzatím bez primeranej protihodnoty obohatil) a po vyčíslení ich hodnoty vo faktúre č. XXXX/XXX spolu so súpisom stavebných prác, ktorý tvoril prílohu faktúry. Faktúru č. XXXX/XXX treba v tejto súvislosti považovať aj za výzvu navrhovateľa odporcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia s poskytnutím lehoty na plnenie do 09.06.2006, čo bol deň splatnosti faktúry. Celá dlžná suma, ktorá bola navrhovateľovi priznaná súdom vo výške 1.953,99 eur teda bola splatná dňa 09.06.2006. Obchodný zákonník upravuje v § 397 všeobecnú štvorročnú premlčaciu lehotu. Obchodný zákonník výslovne neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby a jej dĺžku pokiaľ ide o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a tieto otázky v zmysle judikačnej praxe treba riešiť podľa všeobecných ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní. V obchodných záväzkových vzťahoch treba v otázke premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aplikovať teda ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a preto aj v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa toto právo premlčuje v štvorročnej lehote, ktorá v zmysle ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Navrhovateľ mohol právo na zaplatenie ceny diela aj na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatniť na súde po prvý raz dňa 10.06.2006 a štvorročná lehota uplynula 10.06.2010. Navrhovateľ sa pôvodne domáhal úrokov z omeškania vo výške 5% ročne od 10.06.2010 do zaplatenia zo sumy 1.953,99 eur, čo je menej, než dohodnuté úroky v zmluve. Neskorším návrhom zo dňa 08.12.2010 sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy 1.953,99 eur v kapitalizovanej forme vypočítaného za obdobie od 10.06.2006 do 30.11.2010 pevnou sumou 1.200,96 eur. Po spojení oboch vecí na spoločné konanie navrhovateľ túto žalobu zmenil dňa 04.04.2013 tak, že sa už nedomáhal úroku vyčísleného pevnou sumou, ale predmetom konania zostala povinnosť odporcu zaplatiť úroky z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur (ktorý petit bol neúplný, keďže nebol uvedený počiatok a koniec požadovaných úrokov) a tento petit bol napokon upresnený dňa 19.06.2014, kedy poslednou zmenou návrhu navrhovateľ upravil žalobu tak, že predmetom konania zostalo priznanie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.953,99 eur od 10.06.2006 do zaplatenia, ako aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur od 08.12.2006 do zaplatenia.

Odporca považoval žalobu v časti úroku z omeškania zo sumy 1.953,99 eur za duplicitnú s odôvodnením, že navrhovateľ žiada za rovnaké obdobie úroky z omeškania aj zo sumy 1.953,99 eur aj zo sumy 6.232,65 eur, pričom suma 1.953,99 eur je súčasťou sumy 6.232,65 eur, ale súd sa s týmto názorom stotožnil iba čiastočne.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva nasledovné:

- fakturovaná cena diela bola 213.866 Sk, z toho:

1. bezdôvodné obohatenie 12.531 Sk

2. cena diela 201.335 Sk

Z ceny diela bolo: 155.000 Sk zaplatené odporcom na preddavku

46.335 Sk žalovaný nedoplatok ceny diela (pozostávajúci jednak z rozdielu medzi rozpočtovou cenou 187.764 Sk a zaplatenými preddavkami 155.000 Sk, t.j. 32.764 Sk (1.087,57 eur) a zo sumy navýšenia ceny diela v súvislosti s potrebou vykonať tie činnosti, ktoré neboli predvídateľné v čase uzavretia zmluvy a neboli zahrnuté do rozpočtu (zabezpečenie lávky namiesto lešenia) vo výške 13.570 Sk (450,45 eur).

Pokiaľ sa navrhovateľ od začiatku domáhal úroku z omeškania zo sumy 1.953,99 eur (58.866 Sk), žiadal ho z istiny celého nedoplatku ceny diela spolu s istinou bezdôvodného obohatenia (12.531 + 46.335 = 58.866 Sk), zatiaľ čo pokiaľ sa neskôr rozšírenou žalobou domáhal úroku z omeškania zo sumy 6.232,65 eur (187.764 Sk), nežiadal tým vôbec zvýšené úroky z omeškania zo sumy žalovaného bezdôvodného obohatenia, lebo táto nie je v uvedenej sume zahrnutá a dokonca nežiadal zvýšené úroky z omeškania ani z celej ceny diela, pretože suma 187.764 Sk bola iba sumou predbežne dohodnutou v zmluve podľa rozpočtu, ktorá mohla byť v zmysle čl. 11 Zmluvy o dielo zvýšená a ako súdne konanie preukázalo, v skutočnosti aj vyššia nakoniec bola - a síce 201.335 Sk. Rozdiel tu predstavuje suma 13.570 Sk, čo je doteraz právoplatne priznaná istina 450,45 eur titulom navýšenia ceny diela v zmysle

čl. 11 Zmluvy. Zvýšenie úrokov z omeškania zo sumy 5% ročne na sumu 0,05% denne, ktorú požadoval zmenou návrhu navrhovateľ od 08.12.2006 sa teda netýkalo ani priznanej istiny titulom bezdôvodného obohatenia 415,95 eur (12.531 Sk), ani priznanej istiny navýšenej ceny diela 450,45 eur (13.570 Sk), ale iba rozdielu medzi pôvodne dohodnutou cenou podľa rozpočtu 187.764 Sk a sumou zaplatenou na preddavkoch 155.000 Sk, t.j. 32.764 Sk (1.087,57 eur). Pokiaľ teda žalovaný a aj súdom priznaný nedoplatok ceny diela (bez bezdôvodného obohatenia) predstavuje istinu 46.335 Sk (1.538,04 eur), zmena návrhu v časti zvýšených úrokov sa celej ceny nedotkla ale iba sumy 1.087,57 eur (32.764 Sk).

Vychádzajúc z uvedeného v časti žalovaných úrokov z nedoplatku ceny diela 1.538,04 eur súd priznal navrhovateľovi:

- úroky z omeškania zo sumy 1.538,04 eur vo výške 5% ročne od 10.06.2006 do 07.12.2006
- úroky z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1.087,57 eur od 08.12.2006 do zaplattenia - keďže dňa 08.12.2010 rozšíril žalobu o zaplattenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1.954 eur od 10.06.2006 do 30.11.2010 (vypočítané pôvodne pevnou sumou 1.200 eur, ktorá žaloba však bola neskôr opätovne pozmenená tak, že už nežiadal priznanie pevnej sumy za vyššie uvedené obdobie vo výške 1.200, 96 eur, ale žiadal 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur. Avšak dokazovaním súd zistil, že zo sumy 6.232,65 eur iba suma 1.087,57 eur sa dotýkala neuhradenej ceny diela (zvyšok predstavoval odporcom zaplattenú časť diela na preddavkoch). Pokiaľ ide o počiatok priznania týchto úrokov, skoršiemu priznaniu takto zvýšených úrokov z omeškania bráni vznesená námietka premlčania zo strany odporcu
- napokon úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 450,45 eur od 08.12.2006 do zaplattenia, na ktorú sumu, tvoriacu tiež časť nezaplattenej ceny diela (navýšenie rozpočtu), sa posledná zmena návrhu nevzťahovala pretože suma 450,45 eur nie je zahrnutá v sume 6.232,65 eur a preto ich súd priznal v pôvodne žalovanej výške

Pokiaľ ide o úroky z omeškania zo sumy 415,95 eur, priznanej navrhovateľovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia, súd pri ich výške vychádzal z ust. § 369 Obchodného zákonníka účinného do 31.12.2008, podľa ktorého vznikol navrhovateľovi nárok na úroky z omeškania vo výške 13% ročne, t.j. o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, keďže dohoda o výške úrokov z omeškania obsiahnutá v Zmluve o dielo sa na tento prípad nevzťahovala. Navrhovateľ žaloval úroky z omeškania aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5% ročne od 10.06.2006 do zaplattenia, ale hoci by mu patrili zákonné úroky vo výške 13% ročne, súd nemohol jeho návrh ani prekročiť a prisúdiť mu vyššie úroky ako žiadal. Preto mu priznal úroky z omeškania zo sumy 415,95 eur vo výške 5% ročne od 10.06.2006 do zaplattenia, pretože síce v zmysle pozmeneného návrhu zo dňa 08.12.2010 sa navrhovateľ domáhal zvýšených úrokov vo výške 0,05% denne aj z tejto sumy (z celej sumy 1.953,99 eur vo forme pevnej sumy), ale tento návrh pozmenil neskôr tak, že chcel úroky 0,05% denne zo sumy 6.232,65 eur, ktorá suma sa však ceny bezdôvodného obohatenia netýkala, preto navrhovateľ nemá nárok na vyššie úroky ako pôvodne žalované 5% ročne.

V ostatnej časti žalobu súd požadujúcu nesprávne a duplicitne uplatnené úroky z omeškania z nezaplattenej žalovanej istiny zamietol, rovnako ako v časti požadovaných úrokov z omeškania zo sumy 5.145,08 eur, t.j. 155.000 Sk (6.232,65 - 1.087,57), na ktoré úroky navrhovateľovi nevznikol nárok, ako bolo vysvetlené vyššie, pretože je možné požadovať úroky z omeškania iba z nezaplattenej sumy a nie zaplattenej včas. O nároku navrhovateľa na zaplattenie úroku z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy 1.953,99 eur v kapitalizovanej forme vypočítaného za obdobie od 10.06.2006 do 30.11.2010 pevnou sumou 1.200,96 eur súd v rozsudku osobitným výrokom nerozhodoval, nakoľko o ňom bolo rozhodnuté uznesením, ktorým bola pripustená nasledujúca zmena návrhu, kedy navrhovateľ upustil od požiadavky na zaplattenie pevnej sumy ako úroku z omeškania za uvedené obdobie a pretavil ho do nového znenia petitu, o ktorom súd v rozsudku rozhodol.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V uvedenom prípade však súd využil možnosť upravenú ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a rozhodne o trovách účastníkov aj štátu samostatnýmj uznesením s poukazom na skutočnosť, že pojednávanie bolo odročené podľa § 156 ods. 2, veta druhá O.s.p. za účelom vyhlásenia rozsudku, kedy bolo potrebné doručiť rozsudok hneď po pojednávaní, pričom pretože prítomní účastníci mali právo uplatniť si trovy aj za ich účasť na verejnom vyhlásení rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súdprvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).